

Els sants de la comunicació

Sants patrons reconeguts oficialment pel Vaticà relacionats amb el món de la comunicació, n'hi ha cinc. Això no impedeix que la devoció popular n'hagi consagrat d'altres.

Joan Bosco (editors catòlics)

Nascut el 1815 i mort el 1888, va ser declarat patró dels editors catòlics italians el 24 de maig de 1946 en el pontificat de Pius XII. El motiu: haver fundat una societat editora de publicacions religioses. Propagaven llibres escolars, fascicles per distribuir entre els adolescents, així com llibres de vides de sants. Va fundar el *Boletín Salesiano*, que encara avui surt a la llum. Onomàstica: 31 gener.

Francesc de Sales (escriptors)

Declarat patró dels escriptors catòlics el 26 de gener de 1923 a l'encíclica *Rerum Omnium* de Pius XI. Per extensió, se'l van fer seu també els periodistes. Va néixer a Sales (França) el 1567 i morí a Lió el 1622. Tenia vocació de periodista, des del moment que escrivia periòdicament uns fulls volants de temàtica cristiana que deixava de nit sota les portes de les cases. Onomàstica: 24 gener.

Bernardí de Siena (publicistes)

Neix el 1380 a Massa, a prop de Siena (Itàlia) i mor el 1444 a l'Àquila. Sacerdot franciscà molt conegut per les seves missions populars a Itàlia. Se'l considera patró dels publicistes perquè va promocionar allà on predicava el monograma de Jesús, el IHS (escrit també a vegades JHS). El portava inscrit en els vestits, demanava que se'n fessin estampes, pòsters, que es posés en els cancells de les esglésies, a les portes de les cases, fins i tot en va fer una mena de banderí. Ignasi de Loiola (1491-1556) el va agafar com a emblema de la Companyia de Jesús. Les sigles IHS són la transcripció en lletres llatines de l'abreviatura en grec del nom de Jesús. Popularment, també se li ha

volgut buscar el significat de *Iesus Hominum Salvator* (Jesús Salvador de tots els Homes).

El papa Pius XII el va declarar patró dels publicistes italians el 19 d'octubre de 1956 en el breu apostòlic *Laudativa nuntia*. El seu successor, Joan XXIII, ho ratificava el 20 de maig de 1960 quan els publicistes francesos també li van demanar. Onomàstica: 20 maig.

Arcàngel sant Gabriel (telecomunicacions)

Rep la distinció pel fet de ser un bon "anunciador", tal com va demostrar amb Maria, mare de Jesús (Lc 1,26-28). Li ho va reconèixer Pius XII en el breu apostòlic *Quoniam omne datum* del 12 de gener de 1951, i ho reafirmà sis anys després a l'encíclica *Miranda prorsus* (8 de setembre de 1957). Per telecomunicacions s'entenia: telègraf, telèfon, ràdio i televisió. Onomàstica: 29 setembre.

Clara d'Assís (televisió)

El patronatge de la televisió, a l'arcàngel sant Gabriel li va durar encara no cinc mesos, ja que el 14 de febrer de 1958 el mateix Pius XII el substituïa per santa Clara en el breu apostòlic *Clarius explendescit*. Una tendra narració a les fonts fran-

ciscanes sobre sant Francesc i Clara d'Assís de Tomàs de Celano en té la culpa. S'explica (com mostra el dibuix al·legòric de Pep Claparols) que, la nit de Nadal de l'any 1252, la santa es va trobar malalta i no va poder acompanyar les germanes a resar les matines a l'església de sant Francesc. Malgrat això, des del llit, va poder escoltar igualment els cants i fins i tot veure el pessebre que hi havia a l'església. Onomàstica: 11 agost.

Patronatges no oficials

Joan Bosco va ser declarat, l'any 1944, patró del cinema espanyol (*Los Sitios*, 28 gener 1945, pàg. 2). Els premis Goya de cinema es lliuren pels volts de la seva onomàstica (31 gener). Però el Vaticà mai no l'ha reconegut.

Diverses associacions de fotògrafs celebren una festa gremial pels volts de l'onomàstica de santa Verònica (4 febrer). Així es coneix la dona que, segons la tradició, va eixugar amb un tros de roba la cara plena de suor i de sang de Jesús quan aquest anava camí del calvari. S'explica que la faç li va quedar impresa en aquell tros de llenç. Una "santa" fotografia.

ÀNGEL RODRÍGUEZ VILAGRAN